



Burma'daki Müslüman Soykırımı Diğer Şehirlere Yayıldı; Arakan'ın Son Durumu

Arakan eyaletindeki şiddetin geçtiğimiz yıl, 2012'nin Haziran ayındaki artışından bu yana Müslüman karşıtı bildiri ve broşürler Burma'nın dört bir yanına dağılmaktadır. 2013 yılı Mart ayının 20'si ile 28'i arasında, "Budist" kafirleri tarafından 28 cami tamamen yakılmış ve binlerce Müslüman evi de yerle bir edilmiştir. Bu şiddet, istinasız olarak, ezici bir çoğunlukla iyi organize edilmiş Budist çeteleri tarafından çocuklar ve bebekler de dahil olmak üzere Müslüman aileleri ve topluluklarına karşı gerçekleştirılmıştır. Saldırılar, çoktanın orada bulunan ve gelişmekte olan bir Müslüman topluluğuna evsahipliği yapan Meiktila'da başlamış, oradan da Mandalay Bölgesi'ndeki ve Batı Pegu Bölgesi'ndeki diğer kasabalağa yayılmıştır. Onuç kasabaya saldırılmış ve camiler ile beraber Müslümanların mal ve mülkü tahrif edilmiştir. Sadece Meiktila'dan 13.000 kişi kaçmak zorunda kalmıştır. Müslüman kardeşlerimiz; Mandalay Bölgesi'nin, Arakan'dan çok uzakta olduğunu ve Burma'nın önemli merkezlerinden biri olduğunu unutmayın.

Değerli Müslüman kardeşlerimiz; bu, Budist bir çoğunluk ile Müslüman azınlıklar arasında bulunan toplumsal veya mezhebi bir anlaşmazlık değildir; devlet makamlarının hüküm alanı kapsamında Müslüman azınlıkların mal, mülk ve işyerlerine karşı gerçekleştirilen, tek-taraflı, hedefli, şiddet içeren ve çoğu zaman ölümcül bir saldırı dizisidir.

Hem Burmalı resmi görevliler hem de Budist sivil halkın muhtelif gizli taktik ve yöntemler kullanarak, katliam yaparak, silahla ortalığa ateş ederek, kadınların ırzına geçerek, para, mal ve mülk yağmalayarak, keyfi tutuklamalar yaparak, ev yakarak, dini öğretmen ve öğrencileri diri diri yakarak, yüce Kur'an-ı Kerim'i, camileri ve dini okulları imha ederek ve yalancılıkları yayarak, Müslümanların (Rohingya Müslümanları, Kaman Müslümanları, Burma Müslümanları) Burma genelinde yerlerinden sürülmESİ amacıyla beraberce ilerlemektedirler.



Burma'da Yakın Geçmişte Gerçekleşen Müslüman Karşımı Olaylar:

Mandalay Bölgesi'ndeki Meiktila şehrinde gerçekleşen Müslüman karşıtı saldırular ve ayaklanmalar, yüzlerce bina, ev, araba, motorsiklet ve caminin tahribatına sebep olmuştur. İnsanlar acımasızca dövülmüş, palalı saldırılara maruz kalmış ve sokaklarda yakılmıştır. Bu olay sonrasında 50 kişinin ölmüş olduğu tahmin edilmektedir.



[Yanmış Müslümanların fotoğrafları]



[Mandalay'da yanmış bir cami]

Öldürülenler arasında, 21 Mart'ta bir medreseden alınan 28 çocuk ve 4 öğretmen de bulunmaktaydı. Bölgedeki güvenlik güçleri, Müslüman organizasyonlardan gelen taleplere rağmen okulu korumamıştır. Bölgede şu an itibarıyla, çoğu Meiktila'daki kamplara sığınmış olan, yaklaşık 13.000 mülteci bulunmaktadır. İletişim bağlantılarından yoksun bırakılan bu mültecilerin yiyecek ve su stokları da tükenmek üzeredir.



[Bazı Müslümanlar korku içinde bir kampta toplanır]

Aşağıdakiler, Müslümanlara Yönelik Soykırımın Yakın Geçmişteki Örnekleridir:

Olay 1:

Yakılıp yıkılan evlerin ve binaların arasında, Mingalar Zayyu köyündeki en büyük okul olan Maddarasa Hamayatul Islam bulunuyordu. Budist ırkçılara karşı güvenlik personeli veya Ordu tarafından konulan herhangi bir engel olmadığından; Budist ekstremistler, Sıkıyonetim Yasası aracılığı ile bütün bir gece boyunca çekinmeden katliam yapmış, Müslümanlara saldırmış ve evleri ateşe vermişlerdir. Medrese'nin yakınında yaşayan merhametli bir Budist aile, gece saat 3:00'te tüm Müslüman öğretmenleri ve öğrencileri evlerine çağırarak güvenlikleri için onları içeri almıştır. İrkçılar tarafından yakılan bu medrese, sabah saat 4:00 civarında kül olmuştur.



[Burma'da yanmış Müslümanların fotoğrafları]

Budist ekstremist grubu, Budist aileye ait olan ve Müslüman öğretmen ve öğrencilerin korkudan ve

dermansızlıktan dolayı içinde uyumakta oldukları bu evin etrafını çevirmiştir. Evin sahibinden bütün Müslümanları dışarı getirmesini isteyen grup, demir oklar, kılıçlar, bıçaklar, demir çubuklar, uzun bambular ve tahta sopalar ile kuşanmıştır. İyi kalpli Budist aile; çoğu öksüz olan, anne veya babası olmayan bu Müslümanların dini eğitim almaktan başka hiçbir amaçları olmaksızın uzak mesafelerden gelmiş olmalarından dolayı, ekstremist gruptan Müslümanlara saldırmamalarını rica etmiştir. Teröristler, Müslüman öğretmen ve öğrencileri evden çıkmaya zorlamak için Budist evini ateş vermiştir.



[Yıkımın Fotoğrafları]



[Burma'da yol üzerinde yanmakta olan bir Müslüman]

Olay 2

Matella'da bulunan güvenilir bir kaynak, Müslümanlara ait olan kuyumcu dükkânlarının Budist gruplar tarafından yerle bir edildiğini ve bu grupların dini çatışma çıkarmaya yönelik teşebbüsler sonucu motive olduğunu, bize bildirmiştir. İlk ayaklanmanın, bir altın satıcısı ile alıcısı arasında çıkan bir anlaşmazlıktan kaynaklandığı öğrenilmiştir.



[Yıkımın Fotoğrafı]

İlk ayaklanmanın detayları: Budist bir kız, sahibi Müslüman olan bir altın dükkânına gelir ve kızın sahte altın satma eğilimi olduğu için, dükkân sahibinin yeğeni ile bu kız tartışmaya girer. Kız evine döner ve yanında bir grup köylü ile beraber, tekrar tartışmak üzere dükkâna geri gelir ve yanındaki grup, kısacası, mevzuyu önceden belirlenmiş sonuca bağlar. Bir süre sonra, köylüler, altın dükkânını ve Müslümanların sahip olduğu diğer dükkânları yerle bir eder ve yerel polis, trafik polisi ve itfaiye, Budist ailelerin oluşturduğu kalabalığı birbirinden ayırr.



Şeytani bir Budist önder olan, iç Birmanya'nın Mandalay Bölgesi'nden Virathu'nun liderliğindeki Budist ırkçılığına, bazı Ulusal Demokrasi Birliği (NLD) üyelerinin İslamafobi'yi körklemek üzere eşlik etmiş olması da dehşet vericidir ve bu durum, ayaklanmanın tüm eyaletе yayılmasına neden olmuştur.



[Yıkımın Fotoğrafı]

Olay 3

2 Nisan 2013'de, sabah saat 2:45 sularında, Swardikiyah İslami Medresesi ateşe verildi ve Yangon'daki Botataung Kasabası'nın 48. Sokağı'nda 13 okul çocuğu diri diri yakıldı. Devlet hiç vakit kaybetmeden bu yanının kötü elektrik kablolarından dolayı çıktıığını açıkladı ancak görgü tanıkları binaya petrol-bombaları savuran şahıslar görmüşlerdi.



[Bu medreselerde 13 Müslüman öğrenci yakılmıştır]



[Burmalı Müslümanlar bu soykırımı durdurması için Allah'a dua ediyorlar]

Okulda benzin veya petrol gibi yanıcı maddeler depolanmıyordu. Yanmış cesetler bir yerde toplanmış halde bulunmuştu. Cesetlerden birisi yanından hiç zarar görmemekle beraber, kişinin

ölmenden önce sanki yatağında uyuyormuş olduğu izlenimini veriyordu. Yetkili makam, yangının bir kısa devredek dolayı başladığını açıkladı fakat okul yakınlarındaki insanlar, alevlerden iki saat önce yüksek sesli bir gürültü duymuşlardı. Uykularının arasında bu gürültünün nereden geldiğine dikkat etmemişlerdi. Cansız bedenler hastane morguna götürülmüşti, kurtulan öğrenciler ise bir kampta tutulmaktaydı. Yangın yerine yakın ikamet eden birisine göre, bu bir kısa devre değil, kesinlikle bir kundakçılıktı.



[Yıkımın Fotoğrafları]

Burma'daki Meiktila kasabasında aslında neler olduğuna dair bilgiler ortaya çıkmaya devam etmektedir ancak ülkesinde yerlerinden olmuş olan insanlar da konuşmaya ve kendi gözleriyle tanıklık ettikleri olayları dünyaya anlatmaya başlamışlardır.

Değerli kardeşlerimiz, sizinle paylaşma ihtiyacını duyduğumuz aşağıdaki izahat, güvenilir bir kaynaktan edinilmiştir:

“Onları önumde dövdüler. Seyrediyordum. Hâlâ görebiliyorum.” Noor Bi, Meiktila’dan kaçarken ağabeyinin ve kocasının gözleri önünde öldürülüğünü gördüğü anı anlatırken ağlıyordu.

Çete polisten daha kalabalıkçı ve polis kasabanın Müslüman azınlığını koruyamamıştı. 26 yaşındaki bu bayan, şimdi 3 yaşındaki oğlu ile dul kalmıştır.

Şimdi Yindaw'daki bir Müslüman Medresesi'nde kurulmuş olan, ülkesinde yerlerinden olmuş insanların bu derme çatma kampında, hikâyesini ve tanıklık ettiklerini anlatırken kendisini çevreleyen insanlar ağlamaya başladı. Çektiği çileyi duyan yetişkin adamlar gözyaşlarına boğuldu.

“Onları durmadan dövdüler, kocam ve ağabeyim ateşe atıldılarında halen hayattaydılar. Diri diri yakıldılar.” Anlatmaya devam ederken yanaklarından gözyaşları süzülüyordu.

“İşlerini bitirdiklerinde, önlerinde diz çökmemizi istediler. Biz Mekke'ye doğru diz çöktük, onlar da bizi dövmeye başladılar.” Noor durakladı, çilesinin bir sonraki kısmını anlatmaya tereddüt etdiyormuş gibi görünüyordu.

“Polis, keşişlerden ve çeteden bizi dövmeyi bırakmalarını istedi ve keşişlere, diz çökmemizi kendilerinin sağlayacaklarını söyledi.” Noor'un anlattıklarını dinleyen diğer insanların ne kadar tişsinmiş oldukları, yüzlerinden açıkça belli oluyordu.

“Bizi kendilerine taptırdılar. O gün yaşamış olmamızın sebebi bu,” diyerek boynunu önüne eğdi, benimle ya da başka herhangi biriyle göz göre gelmek istemiyordu. Kimse onu suçlamıyordu, zira Müslümanlar yalnızca dua etmek için Allah önünde diz çökerdi ama bu bir ölüm-kalım meselesiydı; onu çevreleyen, ülkesinde yerlerinden edilmiş olan insanlar, erkek ve kadın, genç ve yaşlı, hepsi Müslüman olan bu insanlar, durumu herkesten iyi anlamaktaydı.

Kendilerine tapılmasını isteyen keşişler gencti. Noor-Bi üç yaşındaki oğlunu tutarken bile dövülmüşti ve bu sırada çocuğunu elinden düşürmüştü. Oğlu, Budist bir kadın tarafından kurtarılmış, ve yine bu kadın tarafından barınak sağlanarak güvenli bir yere götürülmüştü.

15 kadın, bir polis kamyonuna yüklenip polis merkezine götürüldüler. Polis, başkalarını kurtarmak için geri gitmeleri gerektiğini belirterek, kadınlara sessiz durmalarını söyledi.

Noor Bi'nin hikâyesi, istisnai değildir. 16 yaşındaki Muhammed (adı güvenlik açısından değiştirilmiştir), gözleri önünde arkadaşlarının öldürülüğünü görmüştür. 20 Mart'ta, göründüğü kadlarıyla bir altın dükkânında çıkan bir anlaşmazlık sonrası başlayan şiddet, Meiktila'da bulunan Müslüman azınlığa çete saldıruları gerçekleştirilmesine sebep olmuştur.

Muhammed ve öğrenci arkadaşları, Budist keşişlerin yatılı okullarını yakmasından sonra gizlenmişlerdi. Sabahleyin polis üç kamyonla onları güvenli bir yere götürmek üzere geldiğinde, saat 9:30'du.

Polis, Muhammed ve arkadaşlarının polis kamyonlarına binmesini söyledi ancak ortada bir sorun vardı. Onların kamyonlara binmesi gerekiyordu ama güveme ermeden önce, önlerinde bir çete bulunmaktaydı.

“Bunu en son aklıma getirdiğimde, kendimi hasta hissettim.” Gözlerinden yorgunluk akıyor, bana iyi uyuyamadığından ve dün gece yalnızca bir kâbus görmüş olduğundan bahsediyordu. “Budistler, polis refakatinde olsak da, bulundukları yerden geçmemize izin vermeyi reddettiler. **Etraflarından dolanarak yürümeye çalışmamız gerekti; bizi korumaya yetecek sayıda polis yoktu.”** Gözleri acıyla doluydu.

Muhammed, “Yürürkten, ellerimizi başımızın üstüne koyup, başımızı önmüze eğerek keşşelere saygı gösterisinde bulunmak zorunda kaldık,” dedi ve ellerini başının üzerine kaldırdı, avuçlarını birleştirerek kendilerine zorla yaptırılan bu hareketi gösterdi. “Bize saldırmaya başladılar. Arkadaşlarımın öldürülüğünü gördüm.”

“Abu Bakr kamyonla binmeye çalışırken sürükleenip götürüldü, ona vurmaya başladılar. Onu alevlerin içine attıklarında hâlâ hayattaydı. Tekrar ayağa kalktı; onlar da karnına bir kılıç sapladılar, kılıç bedeninin içerisindeyken çeviriyorlardı.” Derin bir nefes aldı, gergin elleri birbirine kenetlenmişti.

“Bunu hâlâ görebiliyorum ve duyabiliyorum.” Ailesi ona destek olmaya çalışarak ortada duruyor, amcası sırtını sıvazlıyordu; bu genç oğlanın dayanmak zorunda kaldığı büyük acıları kolaylaştırmaya çalışıyorlardı. Muhammed bana çete içerisinde birkaç yeni surat olduğunu söyledi, bunların uzun kırmızı saçlı olduğunu anlattı.

Yüz kişi, polis kamyonlarına doğru olan bu yürüyüse başladı. Nihayetinde, 25 öğrenci ve dört öğretmen öldürülmüş, dövülmüş, bıçaklanmış ve diri diri yakılmıştı. 71 kişi kurtuldu ama zihinlerinde daimi bir yara kaldı. Anlattıklarını doğrulayan birçok görgü tanığı açıklaması ve fotoğraflar mevcuttur.



[Elleri silahlı Budist kafırların fotoğrafları]

Meiktila'daki şiddet, iç Burma'nın dört bir yanında bir hafta süren, evlerin, camilerin ve dükkanlarının yaygın olarak yerle bir edilmesine yol açan, Müslüman karşıtı ayaklanmalar başlattı.

2012 yılının yaz ayında, Rohingya'yı köylerden ve şehirlerden çıkarmak için Rakhine'nin meşalelere sarışını tüm dünya izledi.

Radikallerin “eylem yapma” çağrısını şimdi bir kere daha izliyoruz. Rohingya'yı köylerinde ve toplama kamplarında tutmak amacıyla, kuşatmalar güçlendiriliyor. Polisin bölgedeki varlığı, başlangıçtaki gücünün çok ötesinde bir seviyeye getiriliyor. Thein Sein ordusu ufukta gözüken planlı Rakhine katliamına arka çökmek üzere hazırlık yaparken, askeriye mevcudiyeti her yerde görülmüyor.

Arakan eyaletindeki Maungdaw'da bulunan Nasaka (sınır polisi), güya uygulamak üzere orada bulundukları, yeni yasalar ile ilgili derslere katılmaları için tüm Rohingya köylülerine çağrı yaptı. Nasaka, bu toplantılar sırasında köy liderleri ve Rohingya topluluk liderleri ile beraberken, eskisinden çok daha acımasız taleplerde bulundu. Rohingya'ların akşam saat 10:00 ile sabah saat 6:00 arasında evlerinden çıkmaları artık yasaklandı. Hiç bir Rohingya'nın, köyünün sınırları dışına çıkışmasına izin verilmiyor. Çiftçilerin tarlalarının bakımını yapmak üzere köy dışına çıkmaları için izin istemeleri gerekiyor. Akraba ziyaretlerini kağıt üzerine geçirme ve Nasaka'ya bildirme zorunluluğu var. Ayrıca, her kim bu yasaları ihlal ederken yakalanırsa, Nasaka zabıtalarının zevkine göre bir cezaya maruz kalmak üzere köyünden alınacak.

Daha da önemlisi, yıkılmış herhangi bir eve Nasaka tarafından onay verilmeden girenler, askeriye ve polis tarafından aşırı bir şekilde cezalandırılacak. Bu, not alınması gereken önemli bir husus, çünkü evin nasıl yıkılmış olduğu, Nasaka'nın hiç umrunda değil. Onların sadece Rohingya'ya saldırırken ve alıp hapishanelere ve işkence evlerine götürürken kullanacakları bahanelere ihtiyaçları var. Evlerin Rakhine tarafından atılan ateş bombalarına maruz kalıp kalmadığı hiç farketmeyecek, sonuçta durumun bedelini ödeyecek olanlar Rohingya olacak.

Not alınması gereken diğer önemli bir husus ise yeni polis varlığının Rohingya'yı koruyacak bir yerde değil de Rakhine'yı savunacak bir yerde bulunuyor olmasıdır. Bu yeni, katı yasalar, Rakhine için geçerli değildir. Bu yasaların tek amacı, Rakhine harekete geçtiğinde, Rohingya'nın kolayca saldırılabilenleri ve öldürülebilecekleri tek bir yerde tutulmasıdır. Bu, Maugndaw alanını bir sonraki etnik arındırma dalgasına hazırlamak üzere atılan, kasıtlı bir adımdır.

Bangladeş Mülteci Kampı'nda Yaşayan Rohingya Müslümanlarının Son Durumu

Bangladeş'teki Rohingya mülteci kamplarında yaşamak çok kederli bir durumdur. İnsanlar, evlerini ve hayatlarını bırakarak kaçtıktan sonra kendilerini dünyadan en fakirleşmiş ve aşırı kalabalık ülkelerinden birinde bulmakta ve imkânsız durumlar içinde sıkışık kalmaktadır. Ellerinde sadece birkaç seçenek, birkaç olanağın ve biraz umit ile, çalışmalarına izin verilmeyen kamplarda yaşamaktadırlar.

Rohingya mülteci kamplarına fotoğraf çekmek için giriş izni alabilmek neredeyse imkânsızdır.

Bangladeş'in dininden dönmüş (Mürted) devleti, Rohingya hikâyelerinin anlatılmasına ilgi duymamakta ve gazetecilere giriş izni vermemektedir.

Belirsizlik içinde sıkışık kalmış olan, ne ileriye ne de geriye gidebilen on binlerce insan vardır. Bu insanlar, hastalıklardan, kötü beslenmeden, yaşıllıktan, çocuk doğumundan dolayı hayatlarını kaybetmektedir. Hatta tahmin ederim ki bazıları sadece ümitsizlikten bile hayatını yitirmektedir. Onlar kapana kıştırılmıştır...ve dünyanın, onları bir gün dikkate almasını umit etmektedirler.

Belirsizlik içinde sıkışık kalmış olan, ne ileriye ne de geriye gidebilen on binlerce insan vardır. Bu insanlar, hastalıklardan, kötü beslenmeden, yaşıllıktan, çocuk doğumundan dolayı hayatlarını kaybetmektedir. Hatta tahmin ederim ki bazıları sadece ümitsizlikten bile hayatını yitirmektedir. Onlar kapana kıştırılmıştır...ve dünyanın bir gün onları dikkate almasını umit etmektedirler.

Müslümanlar, Arakan'da (Maungdaw ve Akyab'da) güvenlik güçleri (Nasaka, Hluntin ve polis) tarafından korunmuyorlar; hatta, bu güçler cinayet güçlerine dönüştürülmüştür. Onlar, yardıma muhtaç olanları korumak, durumu kontrol altına almak ve yasa ve nizamı yeniden yürürlüğe koymak yerine, Müslüman köylerini ateşe vermekte ve yanın evlerden kaçan Müslümanlara ateş etmektedirler. Akyab şehrinde ve Maungdaw kasabasında, sırıf Müslümanların sistemli bir şekilde öldürülmesini sağlamak için, bir sokaga çıkma yasağı uygulamaya konulmuştur. Sokaga çıkma yasağından sonra, Arakan'ın holigan Rakhine'si, kendilerine güya güvenlik güçleri ve polis denenler ile beraber sokaklara çıkmış, Müslüman köylerini işgal etmiş, Müslümanları öldürmeye ve evlerini, mal ve mülklerini yakmaya ve yağmalamaya başlamıştır.

Şaban 1434

Temmuz 2013

Kaynak: (Medya için Cihad Merkezi'nin Yankısı)



Küresel İslami Medya Cephesi

Mücahitlerin Haberlerini Takip eder, Mü'minlere İlhgam Verir